

standpunt

Boeren verdienen geen kaakslag maar steun

DOOR ANNIE SCHREIJER-PIERIK

Om de stikstofuitstoot aan te pakken, moet volgens D66 de veestapel gehalveerd worden. Het is een absurd voorstel dat geen echte zoden aan de dijk gaat zetten.

De absurde oproep van D66 deed mij vorige week bijna van mijn stoel vallen: halveer de veestapel in Nederland. De Raad van State oordeelde eerder dit jaar streng over het Programma Aanpak Stikstof. Sindsdien lijkt het populair om, onder invloed van een onjuiste beeldvorming, de landbouw de zwartepiet toe te spelen voor het vastlopen van de vergunningverlening voor economische activiteiten in de buurt van beschermde natuurgebieden. In mijn rapport *Land in de knel* waarschuwde ik de Europese Commissie en het toenmalige kabinet-Rutte-I al in november 2015 voor de nu ontstane juridische impasse. Die ontstond doordat de Nederlandse overheid een enorm aantal zeer versnipperde Natura 2000-gebieden aanwees en aanmeldde in Brussel, die nabij dichtbevolkte, bereiden en bewerkte zones liggen. Die Natura 2000-gebieden vormden met de starre Europese Habitatrichtlijn en de Nederlandse natuurbeschermingswetgeving een sociaaleconomisch gezien onwerkbaar juridische strop. Ik wees premier Rutte daar begin 2016 tijdens het Nederlands EU-voorzitterschap op, maar de bewindslieden in zijn PvdA-VVD-kabinet lieten vervolgens actie in de milieuraad in Brussel na.

IRREËEL

Mijn oproep om de Habitatrichtlijn aan te passen, vond niet alleen bij het toenmalige kabinet, maar ook bij mijn landbouwgezinde Europese collega's slechts mondjesmaat gehoor. Andere lidstaten hebben véél minder gebieden en nauwelijks stikstofgevoelige soorten aangewezen. Bovendien rekenen deze landen met veel soepeler grenswaarden. In ons land worden de laatste jaren onder druk van ecologen en activisten Siberische niveaus van stikstofneerslag nagestreefd. Volledig irreëel, maar milieuactivisten hebben er bij de bestuursrechter nu handig gebruik van gemaakt. Ons land zit nu economisch op slot en actiegroepen dreigen ook bestaande vergunningen voor energiecentrales en andere projecten aan te vechten.

Onder het motto 'Land in de knel? Geef de boeren een le!' dacht de Tweede Kamerfractie van D66 vorige week een oplossing gevonden te hebben: halveer de veestapel maar, vooral kippen- en varkensboeren moeten weg. Een absurd en ondoordacht ideologisch voorstel. De landbouw is weliswaar verantwoordelijk voor 40% van de stikstofuitstoot, maar slechts 8% van die stikstof wordt uitgestoten door varkens- en kippenboerderijen. Als je deze

bedrijven aan banden legt, boek je dus relatief weinig resultaat (5% reductie). Nederlandse boerenbedrijven lopen technisch gezien al voorop op het gebied van milieueisen. Dit betekent ook dat zij al hogere productiekosten en een minder goede concurrentiepositie hebben. Zij kunnen niet halveren, daarmee zouden boerenbedrijven verdwijnen uit Nederland. Dat is ontoelaatbaar, want zo verdwijnt onze regionale voedselzekerheid en werkgelegenheid in de verwerkende levensmiddelenindustrie en toeleverende sectoren.

Goed rentmeesterschap vereist niveau, medemenselijkheid en eerlijke oplossingen

In de afgelopen jaren hebben Nederlandse boeren al maatregelen genomen om hun stikstofuitstoot te verminderen: de ammoniakuitstoot is sinds 1990 met liefst tweederde verminderd. Laat de agrarische sector daarmee doorgaan. En laten we ons bovendien eens eerlijk richten op uitstootreductie door de overige economische sectoren en de ons omringende landen. Het D66-voorstel lost de nationale stikstofproblematiek aantoonbaar niet op en trekt de vergunningverlening in onze economie niet vlot.

LEVENSBELANG

Nederlandse veehouders verdienen geen kaakslag, maar steun. In een sterk verouderende sector met dalende inkomens en een door knellend regeringsbeleid verder krimpende veestapel, is dat voor de nationale voedselzekerheid letterlijk van levensbelang. Goed rentmeesterschap vereist niveau, medemenselijkheid en eerlijke oplossingen. Daarmee moet het adviescollege-Remkes snel komen.

Annie Schreijer-Pierik is Europarlementariër voor het CDA. Ze zit namens de christendemocratische EVP-fractie in de commissie Landbouw en Plattelandsontwikkeling. ●

column

FRANK VAN DEN HEUVEL

Deskundige op het gebied van public affairs, toezicht en bestuur.

PERFECT

Op Facebook willen we de perfecte look, de perfecte vakantie en de perfecte foto's. We kijken veel naar wat we niet hebben, naar wat anderen hebben, naar het afwezige. Te weinig zien we wat wel goed is; of we willen dit misschien niet zien. Misschien is het ook wel 'goed nieuws is geen nieuws'. En dat we onszelf willen verbeteren, kijkend naar wie beter sport, mooier is, succesvoller in de carrière of simpelweg gelukkiger. Dat is de verticale oriëntatie.

Saskia Geraerts, psycholoog in Den Bosch, lanceerde onlangs haar boek *Prfct*. Zij helpt via haar praktijk mensen op weg naar een optimistisch zelfbeeld. In haar boek gaat ze aan de hand van begrippen als 'aandacht', 'interpretatie', 'vergelijking', 'context' enzovoort het gesprek aan met mensen. Ze geeft tips, gedachten, inzichten en, vooral, een spiegel mee. Met name context blijkt belangrijk en daarmee relevant.

Al lezend kun je enerzijds zeggen dat het typisch een boek is voor de 'verwende dertigers en veertigers, die alles hebben, maar onzeker zijn omdat vriendin of buurvrouw het op het eerste gezicht nog net iets beter voor elkaar heeft'. En voor hen is het boek ook bedoeld. Maar het is breder. Het idee achter dit boek geldt ook voor andere groepen. Want de valkuilen waar deze mensen in stappen, komen ook voor bij mensen die volop in hun carrière bezig zijn, of mensen die balen dat ze in hun sport niet net iets beter zijn. Het drama van jonge mensen die afvallen in de absurde selectiecultus bij tennis, hockey en voetbal, en op het werk. In de sport is dit alles overigens vaak gecultiveerd en versterkt door ouders.

Maar het boek moet (ook) gelezen worden door heel andere groepen dan de *happy few* van Wassenaar, het Gooi en Den Bosch. Het is interessanter, belangrijker en dus relevanter dat mensen die echt (dreigen) weg te vallen deze lessen krijgen aangereikt. Kinderen die met moeite op het VMBO en de ROC's zitten, maar met een klein zetje geweldige en noodzakelijke vaklui worden. Of mensen die van armoede moeten aankloppen bij het Leger des Heils; zonder waardigheid, zichzelf als mislukt en overbodig ziend. Deze mensen hebben steun, waardering en aandacht nodig. Hier is echt een wereld te winnen. Komen deze ook naar de praktijk van Saskia Geraerts? Of, nog beter, kan ze niet naar hen toe gaan? Desnoods zonder boek, maar met een luisterend oor. En tips.

Want dan zal blijken dat deze kinderen, mensen, burenen echt zoekend zijn naar waar zij goed in zijn, naar wat zij willen zijn en kunnen zijn. Na dit gesprek zijn ze zeker nog niet perfect – zoals niemand dat is. Maar ze zijn dan wel, met die andere invulling van 'prfct', een proficiat waard.